

They Are Their Own Judges

By Elder David A. Bednar
Of the Quorum of the Twelve Apostles

He ovat omia tuomareitaan

Vanhin David A. Bednar
kahdentoista apostolin koorumista

October 2025 general conference

If we have exercised faith in Jesus Christ, made and kept covenants with God, and repented of our sins, the judgment bar will be pleasing.

The Book of Mormon concludes with inspiring invitations from Moroni to “come unto Christ,” “be perfected in Him,” “deny [ourselves] of all ungodliness,” and “love God with all [our] might, mind and strength.” Interestingly, the final sentence of his instruction anticipates both the Resurrection and Final Judgment.

He said, “I soon go to rest in the paradise of God, until my spirit and body shall again reunite, and I am brought forth triumphant through the air, to meet you before the pleasing bar of the great Jehovah, the Eternal Judge of both quick and dead.”

I am intrigued by Moroni’s use of the word “pleasing” to describe the Final Judgment. Other Book of Mormon prophets likewise describe the Judgment as a “glorious day” and one that we should “look forward [to] with an eye of faith.” Yet often when we anticipate Judgment Day, other prophetic descriptions come to mind, such as “shame and awful guilt,” “dread and fear,” and “endless misery.”

I believe this stark contrast in language indicates that the doctrine of Christ enabled Moroni and other prophets to anticipate that great day with eager and hopeful anticipation instead of the fear they warned of for those not spiritually prepared. What did Moroni understand that you and I need to learn?

Jos olemme osoittaneet uskoa Jeesukseen Kristukseen, solmineet liittoja Jumalan kanssa ja pitäneet ne sekä tehneet parannuksen synneistämme – niin tuomioistuin tulee olemaan mieluisa.

Mormonin kirja päättyy Moronin innoittaviin kutsuihin tulla Kristuksen luo, tulla täydellisiksi Hänessä, kieltää itseltämme kaikki jumalattomuus ja rakastaa Jumalaa koko väkyydestämme, mielestämme ja voimastamme. Mielenkiintoista kyllä, hänen opetuksensa viimeinen virke ennakoi sekä ylösnousemusta että viimeistä tuomiota.

Hän sanoi: ”Pian minä menen lepoon Jumalan paratiisiin, kunnes minun henkeni ja ruumiini yhdistyvät jälleen ja minut tuodaan esiin voitokkaana ilman halki kohtaamaan teidät suuren Jehovan, sekä elävien että kuolleiden iankaikkisen Tuomarin, mieluisantuomioistuimen edessä.”

Minua kiehtoo se, miten Moroni käytti sanaa ”mieluisa” kuvaamaan viimeistä tuomiota. Muut Mormonin kirjan profeetat kuvailevat tuomiota samalla tavoin ”kirkkauden päiväksi”, jota meidän tulee odottaa ”uskon silmin”. Kuitenkin usein, kun odotamme tuomiopäivää, mieleen tulee muita profeettallisia kuvauksia, kuten häpeä ja kauhea syyllisyys, kauhu ja pelkosekä loputon kurjuus.

Uskon, että tämä jyrkkä vastakohtaisuus sanoissa osoittaa, että Kristuksen opin ansiosta Moroni ja muut profeetat pystyivät odottamaan sitä suurta päivää innokkaina ja toiveikkaina sen sijaan että olisivat tunteneet pelkoa, josta he varoittivat niitä, jotka eivät ole hengellisesti valmistautuneita. Mitä sellaista Moroni ymmärsi, mitä teidän ja minun on tarpeen oppia?

I pray for the assistance of the Holy Ghost as we consider Heavenly Father's plan of happiness and mercy, the Savior's atoning role in the Father's plan, and how we will "be accountable for [our] own sins in the day of judgment."

The Father's Plan of Happiness

The overarching purposes of the Father's plan are to provide His spirit children with opportunities to receive a physical body, learn "good from evil" through mortal experience, grow spiritually, and progress eternally.

What the Doctrine and Covenants refers to as "moral agency" is central in God's plan to bring to pass the immortality and eternal life of His sons and daughters. This essential principle also is described in the scriptures as agency and the freedom to choose and to act.

The term "moral agency" is instructive. Synonyms for the word "moral" include "good," "honest," and "virtuous." Synonyms for the word "agency" include "action," "activity," and "work." Hence, "moral agency" can be understood as the ability and privilege to choose and act for ourselves in ways that are good, honest, virtuous, and true.

God's creations include both "things to act and things to be acted upon." And moral agency is the divinely designed "power of independent action" that empowers us as God's children to become agents to act and not simply objects to be acted upon.

The earth was created as a place where on Heavenly Father's children could be proved to see if they would "do all things whatsoever the Lord their God shall command them." A primary purpose of the Creation and of our mortal existence is to provide us the opportunity to act and become what the Lord invites us to become.

The Lord instructed Enoch:

"Behold these thy brethren; they are the workmanship of mine own hands, and I gave unto them their knowledge, in the day I created them; and in the Garden of Eden, gave I unto man his agency;

"And unto thy brethren have I said, and also given commandment, that they should love one another, and that they should choose me, their Father."

The fundamental purposes for the exercise

Rukoilen Pyhän Hengen apua, kun pohdimme taivaallisen Isän onnensuunnitelmaa ja armaa, Vapahtajan sovittavaa roolia Isän suunnitelmassa ja sitä, kuinka me tulemme olemaan "vastuussa omista [synneistämme] tuomiopäivänä".

Isän onnensuunnitelma

Isän suunnitelman kaikenkattavana päämääränä on antaa Hänen henkilapsilleen tilaisuus saada fyysinen ruumis, oppia kuolevaisuuden kokemuksen kautta erottamaan "hyvä pahasta", kasvaa hengellisesti ja edistyä iankaikkisesti.

Se, mistä Opissa ja liitoissa käytetään nimitystä "moraalinen tahdonvapaus", on keskeistä Jumalan suunnitelmassa Hänen poikiensa ja tyttäriensä kuolemattomuuden ja iankaikkisen elämän toteuttamiseksi. Tätä keskeistä periaatetta kuvaillaan pyhissä kirjoituksissa myös tahdonvapauksiseksi vapaudeksi valita ja toimia.

Ilmaus "moraalinen tahdonvapaus" on opettavainen. Sanan "moraalinen" merkitykseen sisältyvät muun muassa "hyvä", "rehellinen" ja "hyveellinen". Sanan "tahdonvapaus" merkitykseen sisältyvät "valinnanvapaus" ja "toimiminen". Näin ollen "moraalinen tahdonvapaus" voidaan ymmärtää kyvyksi ja oikeudeksi valita ja toimia omasta puolestamme tavoilla, jotka ovat hyviä, rehellisiä, hyveellisiä ja luotettavia.

Jumalan luomistöihin kuuluu "sekä [se], mikä toimii, että [se], mihin toiminta kohdistuu". Ja moraalinen tahdonvapaus on jumalallisesti suunniteltu "kyky toimia itsenäisesti", ja se antaa meille Jumalan lapsina mahdollisuuden tulla toimijoiksi eikä pelkästään toiminnan kohteiksi.

Maailma luotiin paikaksi, jossa taivaallisen Isän lapsia voitaisiin koetella, jotta nähtäisiin, "tekevätkö hekaiken, mitä Herra, heidän Jumalansa, käskää heidän tehdä". Luomisen ja kuolevaisen olemassaolomme ensisijaisena tarkoituksena on antaa meille mahdollisuus toimia ja tulla sellaisiksi kuin Herra kutsuu meitä tulemaan.

Herra opetti Henokille:

"Katso näitä veljiäsi; he ovat minun omien kätteni tekoa, ja minä annoin heille heidän ymmärryksensä sinä päivänä, jolloin minä heidät loin; ja Eedenin puutarhassa minä soin ihmiselle hänen tahtonsa vapauden;

ja veljillesi minä olen sanonut ja myös antanut käskyn, että heidän tulee rakastaa toisiansa ja että heidän tulee valita minut, Isänsä."

Tahdonvapauden harjoittamisen perimmäi-

of agency are to love one another and to choose God. And these two purposes align precisely with the first and second great commandments to love God with all our heart, soul, and mind and to love our neighbor as ourselves.

Consider that we are commanded—not merely admonished or counseled but commanded—to use our agency to love one another and choose God. May I suggest that in the scriptures, the modifying word “moral” is not merely an adjective but perhaps also a divine directive about how our agency should be used.

A familiar hymn is titled “Choose the Right” for a reason. We have not been blessed with moral agency to do whatever we want whenever we will. Rather, according to the Father’s plan, we have received moral agency to seek after and act in accordance with eternal truth. As “agents unto [ourselves],” we should engage anxiously in good causes, “do many things of [our] own free will, and bring to pass much righteousness.”

The eternal importance of moral agency is highlighted in the scriptural account of the pre-mortal council. Lucifer rebelled against the Father’s plan for His children and sought to destroy the power of independent action. Significantly, the devil’s defiance was focused directly on the principle of moral agency.

God explained, “Wherefore, because ... Satan rebelled against me, and sought to destroy the agency of man, ... I caused that he should be cast down.”

The adversary’s selfish scheme was to strip away from God’s children the capacity to become “agents unto themselves” who could act in righteousness. His intent was to consign Heavenly Father’s children to be objects that could only be acted upon.

Doing and Becoming

President Dallin H. Oaks has emphasized that the gospel of Jesus Christ invites us both to know something and to become something through the righteous exercise of moral agency. He said:

“Many Bible and modern scriptures speak of

senä tarkoituksena on rakastaa toinen toistaan ja valita Jumala. Nämä kaksi tarkoitusta ovat täysin sopusoinnussa ensimmäisen ja toisen suuren käskyn kanssa rakastaa Jumalaa koko sydämeistämme, sielustamme ja mielestämme sekä rakastaa lähimmäistämme niin kuin itseämme.

Miettikää sitä, että meitä käsketään – ei pelkästään kehoiteta tai neuvota vaan käsketään – käyttämään tahdonvapauttamme siihen, että rakastamme toinen toistamme ja valitsemme Jumalan. Saanen esittää, että pyhissä kirjoituksissa määrittävä sana ”moraalinen” ei ole pelkästään adjektiivi vaan kenties myös jumalallinen ohje siitä, kuinka tahdonvapauttamme tulee käyttää.

Eräs tuttu kirkon laulu on hyvästä syystä nimeltään ”Oikein tee”. Meitä ei ole siunattu moraalisella tahdonvapaudella, jotta tekisimme mitä tahansa haluamme, milloin vain haluamme. Sen sijaan Isän suunnitelman mukaisesti me olemme saaneet moraalisen tahdonvapauden etsiäksemme iankaikkista totuutta ja toimiaksemme sen mukaisesti. Vapaina toimimaan tahtomme mukaanmeidän tulee tehdä innokkaasti työtä hyvän asian puolesta ja ”tehdä paljon omasta vapaasta [tahdostamme] ja saada aikaan paljon vanhurskautta”.

Moraalisen tahdonvapauden iankaikkista merkitystä tähdennetään pyhien kirjoitusten kertomuksessa kuolevaisuutta edeltävästä neuvostosta. Lusifer kapinoi Isän lapsiaan varten laatimaa suunnitelmaa vastaan ja pyrki hävittämään voiman toimia itsenäisesti. Huomionarvoista on, että paholaisen uhma kohdistui suoraan moraalisen tahdonvapauden periaatteeseen.

Jumala selitti: ”Koska Saatana kapinoi minua vastaan japyrki hävittämään ihmisen tahdonvapauden, – – minä käskin syöstä hänet alas.”

Vastustajan itsekäs suunnitelma oli riistää Jumalan lapsilta kyky olla ”vapaita toimimaan tahtonsa mukaan” vanhurskaudessa. Hänen tarkoituksenaan oli tehdä taivaallisen Isän lapsista olentoja, jotka olisivat vain toiminnan kohteita.

Tekeminen ja muuttuminen

Presidentti Dallin H. Oaks on tähdentänyt, että Jeesuksen Kristuksen evankeliumi kutsuu meitä sekä tietämään asioita että muuttumaan käytännöllä tahdonvapauttamme vanhurskaasti. Hän sanoi:

”Monissa Raamatun ja nykyajan pyhien

a final judgment at which all persons will be rewarded according to their deeds or works or the desires of their hearts. But other scriptures enlarge upon this by referring to our being judged by the condition we have achieved.

“The prophet Nephi describes the Final Judgment in terms of what we have become: ‘And if their works have been filthiness they must needs be filthy; and if they be filthy it must needs be that they cannot dwell in the kingdom of God’ [1 Nephi 15:33; emphasis added]. Moroni declares, ‘He that is filthy shall be filthy still; and he that is righteous shall be righteous still’ [Mormon 9:14; emphasis added].”

President Oaks continued: “From such teachings we conclude that the Final Judgment is not just an evaluation of a sum total of good and evil acts—what we have done. It is an acknowledgment of the final effect of our acts and thoughts—what we have become.”

The Savior’s Atonement

Our works and desires alone do not and cannot save us. “After all we can do,” we are reconciled with God only through the mercy and grace available through the Savior’s infinite and eternal atoning sacrifice.

Alma declared, “Begin to believe in the Son of God, that he will come to redeem his people, and that he shall suffer and die to atone for their sins; and that he shall rise again from the dead, which shall bring to pass the resurrection, that all men shall stand before him, to be judged at the last and judgment day, according to their works.”

“We believe that through the Atonement of Christ, all mankind may be saved, by obedience to the laws and ordinances of the Gospel.” How grateful we should be that our sins and wicked deeds will not stand as a testimony against us if we are truly “born again,” exercise faith in the Redeemer, repent with “sincerity of heart” and “real intent,” and “endure to the end.”

Godly Fear

Many of us may expect that our appear-

kirjoitusten kohdissa puhutaan viimeisestä tuomiosta, jossa kaikki ihmiset saavat palkan työnsä tai tekojensa tai sydämensä halajamisen mukaan. Toisissa pyhien kirjoitusten kohdissa taas laajennetaan tätä ajatusta viittaamalla siihen, että meidät tuomitaan sentilanmukaan, jonka olemme saavuttaneet.

Profeetta Nephi kuvaili viimeistä tuomiota sen kannalta, mitä meistä on tullut: ‘Ja jos heidän tekonsa ovat olleet saastaisuutta, heidän täytyy olla lasaastaisia; ja jos he ovat saastaisia, täytyy olla niin, etteivät he voi asua Jumalan valtakunnassa’ (1. Nepi 15:33, korostus lisätty). Moroni julistaa: ‘Se, joka on saastainen, on yhä saastainen; ja se, joka on vanhurskas, on yhä vanhurskas’ (Morm. 9:14, korostus lisätty).”

Presidentti Oaks jatkoi: ”Tällaisista ope- tuksista päättelemme, että viimeinen tuomio ei ole vain lopullinen arvio hyvistä ja pahoista teoistamme – kaikesta siitä, mitä olemme tehneet. Se on tekojemme ja ajatustemme lopullisen vaikutuksen tunnistamista – sitä, mitä meistä on tullut.”

Vapahtajan sovitus

Tekomme ja halumme yksinään eivät pelasta eivätkä voikaan pelastaa meitä. ”Kaiken sen jälkeen, mitä voimme tehdä”, me teemme sovinnon Jumalan kanssain sen armon ja laupeuden kautta, jonka Vapahtajan ääretön ja iankaikkinen sovitusuhri tarjoaa.

Alma julisti: ”Alkakaamme uskoa Jumalan Poikaan, että hän tulee lunastamaan kansansa ja että hän on kärsivä ja kuoleva sen syntien sovitukseksi ja että hän on jälleen nouseva kuolleista, mikä on saava aikaan ylösnousemuksen, niin että kaikki ihmiset joutuvat hänen eteensä viimeisenä päivänä, tuomiopäivänä, tuomittaviksi tekojensa mukaan.”

”Me uskomme, että koko ihmissuku voi pelastua Kristuksen sovituksen ansiosta noudattamalla evankeliumin lakeja ja toimituksia.” Kuinka kiitollisia meidän tuleekaan olla siitä, etteivät syntimme ja pahat tekomme ole todistuksena meitä vastaan, jos me todella synnymme uudesti, osoitamme uskoa Lunastajaan, teemme parannuksen ”vilpittömin sydämin” ja ”vakain aikein” ja kestämmme loppuun asti.

Jumalinen pelko

Monet meistä saattavat odottaa, että saa-

ance before the bar of the Eternal Judge will be similar to a proceeding in a worldly court of law. A judge will preside. Evidence will be presented. A verdict will be rendered. And we likely will be uncertain and fearful until we learn the eventual outcome. But I believe such a characterization is inaccurate.

Different from but related to the mortal fears we often experience is what the scriptures describe as “godly fear” or “the fear of the Lord.” Unlike worldly fear that causes alarm and anxiety, godly fear invites into our lives peace, assurance, and confidence.

Righteous fear encompasses a deep feeling of reverence and awe for the Lord Jesus Christ, obedience to His commandments, and anticipation of the Final Judgment and justice at His hand. Godly fear grows out of a correct understanding of the divine nature and mission of the Redeemer, a willingness to submit our will to His will, and a knowledge that every man and woman will be accountable for his or her own mortal desires, thoughts, words, and acts in the Day of Judgment.

The fear of the Lord is not a reluctant apprehension about coming into His presence to be judged. Rather, it is the prospect of ultimately acknowledging about ourselves “things as they really are” and “as they really will be.”

Every person who has lived, who does now live, and who will yet live upon the earth “shall be brought to stand before the bar of God, to be judged of him according to [his or her] works whether they be good or whether they be evil.”

If our desires have been for righteousness and our works good—meaning we have exercised faith in Jesus Christ, made and kept covenants with God, and repented of our sins—then the judgment bar will be pleasing. As Enos declared, we will “stand before [the Redeemer]; then shall [we] see his face with pleasure.” And at the last day we will “be rewarded unto righteousness.”

Conversely, if our desires have been for evil and our works wicked, then the judgment bar will be a cause of dread. We will have “a perfect knowledge,” “a bright recollection,” and “a lively sense of [our] own guilt.” “We shall not dare to

pumina iankaikkisen tuomarin tuomioistuinten eteen on samanlaista kuin oikeudenkäynti maallisessa tuomioistuimessa. Istuntoa johtaa tuomari. Todisteita esitetään. Tuomio annetaan. Olemme todennäköisesti epävarmoja ja pelokkaita, kunnes saamme tietää lopputuloksen. Mutta uskon, että tällainen luonnehdinta on epätarkka.

Kuolevaisuudessa usein kokemillemme peloille on sukua toisenlainen pelko, jota pyhissä kirjoituksissa kuvataan pyhäksi peloksitai Herran peloksi. Toisin kuin maallinen pelko, joka aiheuttaa hätäannystä ja levottomuutta, jumalinen pelko kutsuu elämäämme rauhaa, varmuutta ja luottamusta.

Vanhurskas pelko koostuu kunnioituksen ja ihmetyksen syvästä tunteesta Herraa Jeesusta Kristusta kohtaan, kuuliaisuudesta Hänen käskyilleen sekä viimeisen tuomion ja oikeudenmukaisuuden odotuksesta Hänen kädestään. Jumalinen pelko kasvaa siitä, että meillä on oikea ymmärrys Lunastajan jumalallisesta luonteesta ja palvelutehtävästä, meillä on halu alistaa oma tahtomme Hänen tahtoonsa ja meillä on tieto siitä, että jokainen ihminen on vastuussa omista kuolevaisista haluistaan, ajatuksistaan, sanoistaan ja teoistaan tuomiopäivänä.

Herran pelko ei ole vastentahtoista huolta siitä, että joudumme Hänen eteensä tuomittaviksi. Ennemmin se on mahdollisuus lopulta tunnustaa itseämme koskevat asiat sellaisina kuin ne todella ovat ja ”niin kuin ne todella tulevat olemaan”.

Jokainen ihminen, joka on elänyt, joka nykyään elää ja joka tulee vielä elämään maan päällä, ”joutuu Jumalan tuomioistuimen eteen, hänen tuomittavaksensa tekojensa mukaan, olivatpa ne hyviä tai olivatpa ne pahoja”.

Jos halumme ovat olleet vanhurskaita ja tekomme hyviä – tarkoittaen, että olemme osoittaneet uskoa Jeesukseen Kristukseen, solmineet liittoja Jumalan kanssa ja pitäneet ne sekä tehneet parannuksen synneistämme – niin tuomioistuin tulee olemaan mieluisa. Kuten Enos julisti, me seisomme Lunastajan edessä ja silloin me näemme ”iloiten hänen kasvonsa”. Ja tuona viimeisenä päivänä meidät ”palkitaan vanhurskaudella”.

Jos sen sijaan halumme ovat olleet jumalattomia ja tekomme pahoja, niin tuomioistuimeen joutuminen on kauhun paikka. Meillä on oleva ”täydellinen tieto”, ”selvä muisto” ja elävä tietoisuus omasta syyllisyydestämme. ”Me emme roh-

look up to our God; and we would fain be glad if we could command the rocks and the mountains to fall upon us to hide us from his presence.” And at the last day we will “have [our] reward of evil.”

Ultimately, then, we are our own judges. No one will need to tell us where to go. In the Lord’s presence, we will acknowledge what we have chosen to become in mortality and know for ourselves where we should be in eternity.

Promise and Testimony

Understanding that the Final Judgment can be pleasing is not a blessing reserved only for Moroni.

Alma described promised blessings available to every devoted disciple of the Savior. He said:

“The meaning of the word restoration is to bring back again evil for evil, or carnal for carnal, or devilish for devilish—good for that which is good; righteous for that which is righteous; just for that which is just; merciful for that which is merciful.

“... Deal justly, judge righteously, and do good continually; and if ye do all these things then shall ye receive your reward; yea, ye shall have mercy restored unto you again; ye shall have justice restored unto you again; ye shall have a righteous judgment restored unto you again; and ye shall have good rewarded unto you again.”

I joyfully witness that Jesus Christ is our living Savior. Alma’s promise is true and applicable to you and me—today, tomorrow, and for all eternity. I so testify in the sacred name of the Lord Jesus Christ, amen.

kene kohottaa katsettamme Jumalaamme; ja me olisimme iloisia, jos voisimme käskää kallioita ja vuoria kaatumaan päällemme kätkemään meidät hänen edestään.” Ja sinä viimeisenä päivänä me saamme palkkamme pahuudesta.

Viime kädessä silloin me olemme omia tuomareitamme. Kenenkään ei tarvitse kertoa meille, minne mennä. Herran edessä me tunnustamme, millaisiksi olemme päättäneet tulla kuolevaisuudessa, ja tiedämme itse, missä meidän tulee olla iankaikkisuudessa.

Lupaus ja todistus

Sen ymmärtäminen, että viimeinen tuomio voi ollamieluisa, on siunaus, joka ei ole varattu vain Moronille.

Alma kuvaili luvattuja siunauksia, jotka ovat tarjolla Vapahtajan jokaiselle uskolliselle opetuslapselle. Hän sanoi:

”Sana palauttaminen merkitsee pahan antamista takaisin pahasta tai lihallisen lihallisesta tai perkeleellisen perkeleellisestä – hyvän siitä, mikä on hyvää; vanhurskaan siitä, mikä on vanhurskasta; oikeudenmukaisen siitä, mikä on oikeudenmukaista; armollisen siitä, mikä on armollista.

– – Menettele oikeudenmukaisesti, tuomitse vanhurskaasti ja tee alati hyvää, ja jos sinä kaiken tämän teet, silloin saat palkkasi; niin, armo palautetaan sinulle takaisin, oikeudenmukaisuus palautetaan sinulle takaisin, vanhurskas tuomio palautetaan sinulle takaisin, ja sinut palkitaan jälleen hyvällä.”

Todistan iloiten, että Jeesus Kristus on elävä Vapahtajamme. Alman lupaus on tosi ja koskee teitä ja minua – tänään, huomenna ja koko iankaikkisuuden. Todistan siitä Herran Jeesuksen Kristuksen pyhässä nimessä. Aamen.